

nær sagt — saa utydeligt, at kun den vedkommende Ansøger kunde forstaae den, da strider dette jo imod, hvad man ellers forlanger med Hensyn til alle Regjeringsbeslutninger, og navnlig med Hensyn til Afslag, nemlig at de skulle være saa udførlige og saa meget motiverede som muligt. Dette er jo en meget almindelig Begjæring, saa at jeg virkelig troer, at en saadan Foranstaltning hverken vilde finde Bifald hos Publicum eller paa nogen Maade vilde kunne tilstedes af Regjeringen. — Der blev rettet det Spørgsmaal til mig, hvorledes jeg havde tænkt mig Forholdet imellem Lovtidenden og den bekjendte lille billige Lovudgave, som for Tiden udgaaer ved Regjeringens Foranstaltning. Dette er ogsaa et af de Punkter, som jeg maa henvisse til en senere Afgjørelse, forsaavidt man har spurgt om Regjeringens Beslutning i saa Henseende. For mit personlige Vedkommende har jeg ganske vist den Anskuelse, at naar Lovtidenden udkom, burde den billige Lovudgave, der udgaaer ved Regjeringens Foranstaltning, bortfalde. Det er mit Ønske istedetfor Thinglæsning at indføre en Publicationsmaade, som virkelig svarer til sin Hensigt, og dette kan kun skee ved at flette den eventuelle Lovtidende den størst mulige Udbredelse. Til dette Diemed mener jeg, at man for det Første bør gjøre den saa billig som muligt og dernæst bortskaffe den Concurrent, som Regjeringen ellers selv vil stille op imod den, naar Regjeringen vedbliver at udgive den saakaldte lille Lovudgave. Dette er min personlige Anskuelse, men jeg maa som sagt forbeholde Regjeringen Frihed til i sin Tid at tage Bestemmelse om dette Punkt, forsaavidt Thinget — hvad jeg dog ikke antager — ikke skulde finde det fornødent i selve Lovforslaget at indsatte en Bestemmelse i saa Henseende. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) antydede Hensigtsmæssigheden af en noget anden Affattelse af Lovudkastets § 2. Jeg kan i saa Henseende være enig med den ærede Folkethingsmand. Paragraphens Affattelsesmaade tilfredsstiller heller ikke mig fuldkomment, men jeg skal tilføie, at mit Forsøg paa at finde en heldigere Affattelsesmaade ikke er lykkedes, og jeg skal altsaa imødesee det Forslag, som

det ærede Medlem maaskee paatænker i saa Henseende. Forsaavidt den samme ærede Folkethingsmand som en Hensigtsmæssig Foranstaltning i den eventuelle Lovtidende anførte, at de enkelte Love skulde gives Løbenumere, som saa kunde benyttes ved fremtidige Titulationer, tør jeg maaskee henvisse det ærede Medlem til Motiverne, hvor den samme Tanke er udtalt. Jeg troer ganske vist, at det er det Samme, som den ærede Folkethingsmand har tænkt paa. At indsatte nærmere detaljerede Bestemmelser i Lovforslaget om, hvorledes de enkelte Love skulle betegnes, og alle saadanne Detaillier finder jeg ikke hensigtsmæssigt, ligesaa lidt som jeg kan ansee det for hensigtsmæssigt i Lovforslaget at indrykke en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Opbevaring i de forskjellige Arkiver af de Exemplarer af Lovtidenden, som maatte blive tilstillede Embedsmændene. Overfor, hvad der endelig blev bemærket af den samme ærede Folkethingsmand, tør jeg formene, at det vilde være rigtigst, at Loven for Tiden ikke gjøres gjældende for Færøerne, ligesom det ialfald kun vil være for en ringe Deel, at den vilde kunne gjøres gjældende der. Indrykkelse i Lovtidenden vil, ialfald saaledes som Lovforslaget fortiden foreligger, med den Frist, der er paatænkt, og, som efter min Mening maa paatænkes, ikke kunne gjøres til den gjældende Publicationsmaade for Love paa Færøerne. Der er saavel fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds som fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) fremkommet en Indsigelse imod den Frist, der i § 3 er ansat som den, efter hvilken Loven skulde træde i Kraft, idet begge de ærede Rigsdagsmænd have meent, at denne Frist var altfor kort. Jeg maa i saa Henseende maaskee henlede Opmærksomheden paa, at denne Frist, navnlig saaledes som vi nu afsatte Love, i de allerførreste Tilfælde vil komme til Anvendelse, idet selve Lovens Indhold bestemmer, naar de skulle træde i Kraft. Forsaavidt nu angaaer de tilbagestaaende Love, i hvilke der ikke indeholdes nogen Bestemmelse om, naar de skulle træde i Kraft, da staaer det jo til Regjeringen at indrykke dem i Lovtidenden, til hvilketjemlest Tidspunkt den maatte ansee det for hensigtsmæssigt, og det er